

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032	033
001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032	033

Maanantaina 18. marraskuuta 2013

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

18.11.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 8.27
ja laskee kello 15.43
Oulussa kello 9.05
ja laskee kello 15.00
Ursjoella kello 10.19
ja laskee kello 13.34

Päivän sana

*18.11. Jonkin ajan kuluttua toisetkin saapuvat sinne ja hausivat: ”Her-
ra, Herra, avaa meille!” Mutta hän vastasi: ”Totisesti, minä en tunne teitä.” Matt. 25:11–12*

19.11. Valmistaudu kohtaamaan Ju-

*malasi, Israel! Katso, hän on muo-
vannut vuoret ja luonut tuulen. Hän
ilmoittaa ihmisille tahtonsa. Aam.
4:12–13*

Nimipäiviä

Tänään maanantaina:
Tenho, Max, Jousia
Huomenna tiistaina: Liisa, Elisa,
Eliisa, Liisi, Elisabet, Elise

Mietelause

*Kaiken, minkä tiedän, olen oppinut
vasta täytettyäni kolmekymmentä.
Georges Clemenceau*

MERKKIPÄIVIÄ

50-VUOTIAS
Agrologi **Pirkko Laitinen** 22.11. Uta-
järvi. Pappilantie 1.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päiväsankarin suostumuk-sella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkki-päivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituk-sessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi.

KUOLLUT

Maanviljelijä, kunnallis-neuvos Heikki Kokko

Maanviljelijä, kunnallisneuvos Heikki Kokko kuoli 87 vuoden iässä Lappeenrannassa 3.11.2013. Hän oli syntynyt 6.7. 1926 Lap-peen pitäjän Mentulassa.

Heikki Kokko oli viljelijä-perheen ainut poika ja elämän-tehtäväksi tarjoutui tilan työn jatkaminen. Tila oli luonteeltaan karja- ja viljelytila, jolta myytiin paikallista rieskaa suoraan toril-la ja monia tuotteita lähialueen kauppoihin.

Lappeen kunnan ja seurakan- nan luottamustehtävät tulivat Heikki Kokolle tuloksiksi 1950-lu- vun lopulta alkaen. Yhteisten asioiden hoitaminen siirtyi aikai- sempaa laajemmalle ja vaativam- malle tasolle, kun Lappee ja Lau- ritsala liitettiin Lappeenrannan kaupunkiin ja keskustalaisesta Kokosta tuli kaupunginhallituk- sen puheenjohtaja.

Luottamustehtävien piiri laa- jeni pian kirkollisen hallinnon alalle. Kokko oli kirkolliskokouk- sen jäsen lähes 20 vuoden ajan ja kirkkohallituksen maallikkojä- sen 1974–1985. 1980–1990-lu- vuilla tutuiksi tulivat myös tuottajajärjestöjen asiat MTK:n johtokunnan jäsenenä, sekä Osuuspankin hallintotehtävät kotipaikkakunnalla.

Kun oman pitäjän pitkäaikai- nen kansanedustaja jäi edus- kuntatyöstä pois, Heikki Kokko valittiin keskustan edustajana vankalla eteläkarjalaisella tuella eduskuntaan, jossa hän toimi kaksi kautta 1983–1991.

Heikki Kokko tunnettiin päämäärätietoisena mutta sovit- televana ja eri ryhmittymien ja ajatussuuntien kanssa toimeen

Heikki Kokko

tulevana vastuunkantajana. Maatalouselinkeinon ja maa- seudun asiat olivat häntä lähel- lä. Kirkon ja seurakuntatyön toimintaan yhteys säilyi läpi vuosikymmenien sekä hallinnon että oman kotiseurakunnan kirk- kokuorossa laulamisen kautta. Eduskuntatyöstä luopumisen jälkeen seurasi uusia vastuuteh- täviä Eläkeliiton hallituksessa.

Heikki Kokko oli tehnyt kaiken osallistumisen keskellä säännöllisesti ruumiillista työtä kotitilalla ja oli viettämässä hy- väkuntoisena aktiivisia ja työn- täyteisiä eläkkeellä olon vuosia, kun hän sai 80-vuotispäivänsä alla vaikean aivohalvauksen, joka vei kokonaan puhekyvyn ja kyvyn itsenäisesti liikumi- seen. Aktiivinen osallistuminen vaihtui oman elämänpiiriin ja Lappeenrannan ympäristön muutosten seuraamiseksi.

SIMO KOKKO
Kirjoittaja on Heikki Kokon poika.

LUKENUT MIES

Sota jäi päähän

Kieltämättä hämmensi, kun Suomen Sotamuseon asiakas en- simmäisenä törmäsi keskeisessä vitriinissä Lauri Törnin (1919–1964) yhdysvaltalaisiin kunnia- merkkeihin, Purppurasydämiin ja muihin. No, natoyhteensopivia meistä pian tulikin.

Yhdysvaltalaiset kunniamer- kit ovat alibi, jolla Lauri Törnin maanpetostuomio yritetään Suo- messa pestä vääräksi. Toisaalta USA ei kysy, oliko sen puolesta Vietnamsa kaatunut sotilas kaksinkertainen SS-mies vai ei.

Kiustatta jatkosodan suuri san- kari Lauri Törni loikkasi syksyllä 1944 vihollisinaan natsi-Saksan riveihin. Tohtorit **Juha Poh- jonen** ja **Oula Silvennoinen** todistavat tämän kaikkien asiaan perehtyneiden kauan tunteman tosiasiain inhorealistisesti. Siitä hän sai Suomessa lain määrää- män minimituomion.

Harvemmin on kerrottu, että Törni pyrki SS-mieheksi jo 1941, mutta Saksa palautti hänet mai- tojunalla tai -laivalla takaisin. Vain virallinen valokuva jäi, joka on tämänkin kirjan kannessa. Harmi, että sosiaalisen me-

dian kahjosiipi yrittää kaikin voimin pitää Törni-keskustelun maanpetostuomiossa. Ei Törni ole ainoa Mannerheim-ristin ritari, jolta sotilasarvo riistettiin myöhemmin vihkeilyjen vuoksi. Talvisodan alun eläinlääkin- täaliupseerista kehittyi Suomen sotien eturivin taistelija. Toimit- tajien kirjoittamat ”elämäkerrat” ovat potaskaa, mutta esimerkiksi Törnin soturin Mauno Koiviston sotamuistelmissa hän saa oikeut- ta.

Valitettavasti sota jäi miehelle päähän. Juovuspäin hän lähti etsimään aina uusi aseellisia selkkauksia, kunnes tapasi koh- talonsa Laosin ja Vietnamin ra- jamalla. Mitähän Viipurin poika siellä teki?

PEKKA ALAROTU
Juha Pohjonen ja Oula Silvennoinen: Tuntematon Lauri Törni. 416 sivua. Otava.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Tarvitaanko yhteisöllisyyden synnyttämiseen tänä päivänä järjestöjä vai riittääkö Facebook-kaveruus? **PUHEENJOHTAJA KAISU MERILÄ, MAA- JA KOTITALOUSNAISTEN KESKUS**

Maaseudun naiset viettivät järjestöjuhlaa

Yli 600 naista eri puolilta maata kokoontui lauantaina Tampereelle juhlistamaan Maa- ja kotitalous- naisten 80-vuotista toimintaa maa- seudun naisten hyväksi.

Maa- ja kotitalousnaisten keskuksen ohella monet maa- kunnalliset piirikeskukset ja paikalliset yhdistykset täyttivät tänä vuonna 80 vuotta.

Järjestö syntyi tehostamaan kotitalouksien neuvontaa ja toimimaan maaseudun naisten yhteisenä verkostona.

Vuosikymmenien ajan järjes- tö on koonnut yhteen maaseu- dun naisia. Se on jakanut tietoa ja oppia kotien ja perheiden hyvinvoinnin edistämiseen, toimeentulon parantamiseen sekä ympäristön ja maiseman kohentamiseen.

Kirjailija **Kirsti Manninen** kokoaa parhaillaan Maa- ja ko- titalousnaisten historiikkia.

”Ilman naisvoimaa olisimme tuskin selvinneet kato- ja sota- vuosista tai muuttoliikkeiden aiheuttamista sosiaalisista ja ta- loudellisista murroksista. Maa- seudun naisten yhteistyöllä on kylät pidetty elävinä ja synny- tetty muun muassa maatilojen lomitusjärjestelmää”, toteaa juhlassa lauantaina puhunut Manninen.

Naisten rooli on maaseudulla muuttunut paljon 80 vuodessa.

”Viljely ja karjatalous olivat aikaisemmin mitä suurimmassa määrin naisten tekevien käsien varassa. Nyt naisten kädenjälki näkyy entistä enemmän muun muassa maaseudun uudessa yritystoiminnassa ja kulttuuri- maiseman ylläpidossa”, vertai- lee Manninen.

Juhlan pääpuhujai Kirsti Manninen kertoi naisten yhteistyön voimasta ja aikaansaannoksista maaseudulla.

Yhdessä tehden on saatu pal- jon aikaan.

”Ilman taattua yhteistyöver- kostoa naiset olisivat tuskin uskaltautuneet niihin suuriin ja pitkäjänteisiin urakoihin, joista on komeita näyttöjä joka pitäjässä.”

Järjestöä tarvitaan edelleen ”Tarvitaanko yhteisöllisyyden synnyttämiseen tänä päivänä järjestöjä vai riittääkö Face- book-kaveruus”, kysyy Maa- ja kotitalousnaisten keskuksen puheenjohtaja **Kaisu Merilä**.

Maa- ja kotitalousnaisten jäsenille tehdyn kyselyn mu- kaan yhteisöllisyyttä pidetään tärkeimpänä syynä olla muka- na oman yhdistyksen toimin- nassa. Yhdessä tekemisestä, olemisesta ja kokemisesta saadaan iloa ja varsinkin jaks- mista arkeen.

”Jäsenet haluavat olla mu- kana järjestössä, joka toimii ajan hengessä tai mieluummin hieman aikaansa edellä, koko- aa yhteen kaiken ikäisiä ja joka tarjoaa kiinnostavaa toimintaa

600 juhlijan joukko iloitsi muun muassa perinnezumban tahdissa.

myös nuorille”, sanoo Maa- ja kotitalousnaisten Keskuksen toiminnanjohtaja **Mirja Hell- stedt**.

”Järjestön neuvontatyös- sä on tänä päivänä otettava huomioon monimuotoiset ja erilaiset kodit, kannustettava yrittäjyyteen ja vahvistettava

yrittäjien voimavaroja sekä aja- teltava ympäristöstä laajemmin, kotipuutarhan lisäksi lähimai- semaa sekä ensi vuoden järjes- tökampanjan mukaisesti myös ympäröivää metsää, summaa Merilä.

MAIKKI KULMALA

Poya-taulu on yleensä ripustettu talon julkisivulle ikkunan alle.

Sveitsin alppikylissä lehmät vaeltavat seinillä

CHARMEY, SVEITSI (MT)

Alppikylissä matkaaja näkee siellä talojen seinillä lehmistä vaeltamassa polkua pitkin ylös vuorille. Tau- luissa kuvataan ”poyaa”. Sen aika- on toukokuussa, kun lehmät vie- dään laaksojen kylistä ylös alppilaitumille.

Alpeilla lypetystä maidosta valmistetaan gruyèrejuustoa. Gruyèreyhdistyksen tiedetään järjestyneen ensimmäiset poya- juhlat jo vuonna 1956.

Lehmätauluja on ollut seinillä paljon kauemmin, aina 1800-lu- vulta asti. Niitä on laskettu

olevan Gruyèren alueella noin 800. Tauluissa on kuvattu karjan määrää ja varusteita eli niistä on voinut nähdä tilan vaurauden. Nykyisin lehmät saatetaan ajaa vuorille trailereilla. Takai- sin päin lehmät kävelevät itse syksyllä, kun syötävä vuorilta loppuu ja lumi peittää rinteet.

Tilan isäntä menee usein ke- säksi lehmien luo ja alppijuustoa tekemään ja emäntä jää laaksoon tilalle hoitamaan muuta karjaa ja lapsia.

RIITTA MUSTONEN

Poyaa kuvaavia tauluja näkee alppikytien seinillä.

11

Tarvitaanko yhteisöllisyyden synnyttämiseen tänä päivänä järjestöjä vai riittääkö Facebook-kaveruus? **PUHEENJOHTAJA KAISU MERILÄ, MAA- JA KOTITALOUSNAISTEN KESKUS**

Eeva Nurmesta kunniajäsen

Maakuntaneuvos **Eeva Nurmi** kutsuttiin lauantain juhlas- sa Maa- ja kotitalousnaisten Keskuksen kunniajäseneksi. Järjestö halusi näin osoittaa arvostustaan Nurmelle hänen pitkäaikaisesta puheenjohta- juudestaan ja työstään järjes- tön eri tasoilla.

Nurmi otti kunnianasoituk- sen kiitollisena vastaan. ”Vaikka olen luopunut luot- tamustehtävistä, haluan edel- leen olla mukana toiminnassa. On ilo ja kunnia olla tämän järjestön jäsen.”

Tänä vuonna eläkkeelle jäänyttä toiminnanjohtajaa **Liisa Niilolaa** muistettiin an- siokkaasta työstään kultaisella luottamus- ja toimihenkilö- merkillä.

Hallitus valittiin

Maa- ja kotitalousnaisten Keskus ry:n hallitukseen vuo- siksi 2014–2016 valittiin **Rauni Miettinen** Hämeestä ja **Maija Willman** Satakunnasta.

Hallituksen jäsenenä jatkavat maatalousyrittäjä **Ritva Mä- kinieni** Etelä-Pohjanmaalta, maatalousyrittäjä **Riitta Ry- hänen** Pohjois-Savosta, kan- sanedustaja **Mirja Vehkaperä** Oulusta sekä toiminnanjohtaja **Mirja Hellstedt**. Puheenjoh- tajana jatkaa **Kaisu Merilä** Oulusta.

Kokous hyväksyi myös vuo- den 2014 toimintasuunnitel- man, joka jatkaa teemaa Näe hyvä lähellä.

EIJA MANSIKKAMÄKI

Yhdistyksiä palkittiin

Maa- ja kotitalousnaisten valta- kunnallinen tunnustuspalkinto on myönnetty tänä vuonna kol- melle yhdistykselle.

Ensimmäisen sijan jakoivat Pitkäsenkylän maa- ja kotitalous- naiset Kalajoelta sekä Seinäjoen maa- ja kotitalousnaiset. Toisen sijan palkinnon sai Kyyjärven maa- ja kotitalousnaiset.

Tunnustusta annetaan yhdis- tysten yhteistoiminnasta, näky- vyydestä sekä Maa- ja kotita- lousnaisten yhteisten asioiden eteenpäin viemisestä.

Pitkäsenkylän maa- ja koti- talousnaiset kokoaa kyläläisiä yhteen kahvitapaamisilla ja jumppatuokiolla sekä retkillä, kurssella ja talkoilla.

Yhdistys on järjestänyt muun muassa lounastapahtumia kyläläisille, laturetkiä ja huivinvaihtopäiviä. Yli 80 vuotta vanhan Seinä- joen maa- ja kotitalousnaisten monipuolisesta toiminnasta jo- kainen voi valita itselleen mie-

leistään tekemistä. Yhdistys toimii Seinäjoen kaupunkialu- eella, missä on runsaasti muu- takin vapaa-ajan tarjontaa. Silti naiset järjestävät aktiivisesti jäsentapaamisia, retkiä ja vir- kistystilaisuuksia.

Kyyjärven maa- ja kotitalous- naisilla on jäseniä 117, noin 10 prosenttia Kyyjärven asukkaista. Yhdistys järjestää paljon kurseja ja on aktiivinen yh- teistyökumppani sekä kunnalle että muille yhdistyksille. Myös yksityisiä henkilöitä autetaan kahvitukissa ja juhlien järjes- tämisessä.

Lisäksi kunniainainnan aktiivisesta toiminnasta saivat Ikaalisten Itäisen maamiesseu- ran naisosasto, Kerälän ympä- ristön maatalousnaiset Suo- mus- salmelta, Kieringin kyläseura Sodankylästä sekä Kytökyllän maa- ja kotitalousnaiset Haapa- vedeltä.

MT

TERVEENÄ TYÖSSÄ

Narsismia vai yhteistyöongelmia?

Narsismista saa nykyisin lukea lehtiuttuja kyllästymiseen asti. Tieto vakavasta luonnehäiriöstä on tärkeää, mutta haitaksi tietoisuus muuttuu silloin, kun narsismia käytetään haukku- masanana niille lähimmäisille, joiden kanssa yhteistyö ei ota sujuakseen.

Tutkimuskirjallisuudessa narsistisen persoonallisuushäiriön syntyä on esittyt sekä geeneistä että ympäristötekijöistä. Nar- sistilta puuttuu empatiakyky, muilla ihmisillä on vain välinear- vo. Ehdottomuus, mustavalkoisuus, rehentely, kilpailunhalu ja röyhkeys luonnehtivat hänen käyttäytymistään.

Narsisti on aina oikeassa, vaikka jäisi kiinni valehtelemisesta. Vika löytyy muista ihmisistä, ei koskaan hänestä itsestään. Omasta mielestään narsisti on valloittava, älykäs persoona eikä hän kykene ymmärtämään, miksi muut eivät olisi samaa mieltä. Itsekeskeisyyttä voi kuvata myös tunnetaitojen vakava- asteisena puutteena.

Kyse on vaikeahoitoisesta tilasta, jonka voi diagnosoida ainoastaan psykiatri.

Narsistinen persoonallisuushäiriö on melko harvinainen, mutta narsistisia persoonallisuudenpiirteitä on paljon useam- milla ihmisillä. Paula Salomaa kirjoittaa kirjassaan Narsismi arjessa (2013), että narsismi voi olla lievää, keskivaikeaa tai vakava-asteista.

Persoonallisuushäiriö ja narsistiset persoonallisuudenpiir- teet ovat siis eri asioita eikä niitä tulisi sekoittaa keskenään. Itsekeskeisyyttä ja empatiakyvyttömyyttä löytyy kaista ihmisistä aika ajoin varsinkin kriisitilanteissa, kun tunnemme itsemme uhatuksi.

Narsistista käyttäytymistä voi tarkastella myös yhteisön toiminnan tasolla. Jos työpaikalla vallitsee pelon ja puolustau- tumisen ilmapiiri, klikit, juorut ja syntipukki-ilmiöt jylläävät vuorovaikutuksessa.

Muiden tekemiset nähdään vain omasta näkökulmasta käsin ja empaattinen asennoituminen tuntuu vaikealta. Aikuismai- nen, kohtelias käyttäytyminen puuttuu eikä työn tekeminen tunnu palkitsevalta vaan raskaalta.

Työssä viihtyminen on tärkeää elämänlaadulle, koska vietämme työpaikalla suuren osan aikuisesta elämästämme. Organisaatioissa johtamisen tyyli ”valuu” ylhäältä alaspäin eli koko työyhteisö hyötty johdon työnohjauksesta. Miten työpai- kalla puhutaan työkavereille? Onko kaikille selvää, mitkä työn tavoitteet ja arvot ovat? Miten riittatilanteet ratkaistaan? Onko työtä liikaa? Konkreettiset kysymykset selkiyttävät tilannetta ja avaavat väylän asialliselle, vastuulliselle puheyheydelle.

Usein rakenteelliset ongelmat (kiire, epäselvät tehtäväkuvat) ja ihmissuhdeongelmat kietoutuvat yhteen. Narsistien ja syyli- listen esimisestä samannämielisten kanssa on harvoin hyötyä.

Kaikkiin työpaikkaongelmiin pätee se, ettei vaikeuksia kannata jäädä pitkäksi aikaa yksin pohtimaan.

Ammattiapu on loppu- jen lopuksi helppaa, kun sitä vertaa tulehtuneen työilmapiiriin seurannais- vaikutuksiin yrityksen tuloksessa ja työntekijöiden hyvinvoinnissa.

ANNA LASSILA on lapinjärveläinen luo- muvijelilä, kirjailija ja perheterapeutti RR. anna.lassila@helsinki.fi